

8/11-1

U 7-4

PIRRO VISARI

PLESHTI ME FRE

Fabula

SH-1
V 74

Pirro Visari

Pleshti
me fre
fabula

SHTËPIA BOTUESE «NAIM FRASHËRI»

Redaktor

PERIKLI JORGONI

Piktor

BARDHYL FICO

SHQIPONJA DHE URITHI

Urithi shqiponjës i fliste njëherë:
— Si s't'u mërziq qielli, moj e mjerë!
E vetme ke mbetur mbi botën pa anë,
mërziqtjen si shoqe ke vetëm pranë . . .
Nën tokën e zezë, nën tokën e lumtur,
kalon e rrjedh jeta si ëndërr e bukur.

Seç klithi shqiponja dhe lart ngriti kokën:
— Kush tha, o urith, se unë s'dua tokën?
Mbi tokën e shtrenjtë kam ngritur folenë
dhe ajrit pareshtur gjithmonë shoh dhenë.
Drejt diellit të zjarrtë sulem çdo ditë,
përleshem pa frikë me shiun, stuhitë . . .
Po ty, o i gjerë, të tremb kaltërsia,
kur qiellin pushtojnë krahët e mia . . .

DY TRËNDAFILAT

Qëlloi njëherë që rastësisht
dy trëndafila të rrinin bashkë.
Njëri aromën hapte ëmbëlsisht,
tjetri i bukur ish, por artificial.

Trëndafili i dytë i thotë të parit:
— Besomë, vëlla, nuk ta kam zilinë.
Ti vërtet i ke aromat e majit,
por unë kam përjetësinë.

Ndërkohë një bletë mblodhi krahët
dhe ulet mbi trëndafilin e parë.
Me kënaqësi dhe etje i thithi nektarin
dhe rishtas u sul në qiellin e larë.

— Ç'vlen përjetësia jote, o trëndafil,
dhe bukuria e zbehtë, artificiale?
Ky çast ishte sa një përjetësi
dhe kjo është përjetësia më e madhe ...

Vërtet që petalet e mia një ditë
dy vyshken, roniten në vjeshtën me erë,
por vjeshta dhe dimri largohen sërishmi
dhe gonxhe të reja do çel në pranverë ...

Kështu foli trëndafili me vesë
dhe faqet iu skuqën akoma më shumë.
Tjetri prej turpit u nxi dhe u zverdh
dhe hështi i mekur, mbuluar me pluhur.

KORBI DHE FASHISTI

Kur pa korbin majë pemës,
një fashist që shkante rrugës,
ngriti pushkën, mori shenjë.
Korbi klithi: prit, he burrë!

Nuk e di a ke dëgjuar.
një proverb të qëmotit,
një proverb të lëvduar:
«S'ia nxjerr sytë korbi korbit!»

— Ashtu qoftë, — tha fashisti, —
si dhe ti i zi unë jam.
Por një plumb përdhe e shtriu,
ishte plumbi partizan.

U sul korbi menjëherë,
se gostinë shtruar gjeti.
Krakaviti me poterë,
drejt në mish e nguli sqepin.

Ende fryma pa i dalë
tha fashisti disa fjalë:
— Po proverbin e lëvduar
shumë shpejt e ke harruar.

— Si proverbi s'ka të dytë,
i lëvduar e me mend.
por proverbi flet për sytë
dhe gjë tjetër nuk përmend.

Vërtet ishim aleatë
sa qëndroje fort në këmbë,
po kur bie s'jemi bashkë.
Ti e di që mroj me kërmë.

FUNDI I PARAZITEVE

Grera parazite
vërtitej ditë e natë,
pa bërë dyll e mjalte,
po duke ngrënë qyl
në kurriz të bletës.

Një merimangë prej cergës,
ia vuri synë
dhe nisi të tjerrë fjalët:
— Moj bukuroshe e rrallë,
meskëputur si flutur!
Eja shikoje përhurën time
me xhixha si rubinë.
Fundja ta kam falur, është jotja
dhe bëj një fustan për mërak
që të pëlcasë gjithë bota.

Grera torollake,
hovi në rrjetë
ku ngeci si peshk